

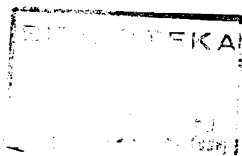
5 sierpnia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

EOMC 7/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 10046.

Kl. 19 ~~63~~.Société d'Études Chimiques pour l'Industrie
(Genewa, Szwajcaria).

19c 7/24

Sposób pokrywania dróg, ulic, placów, bulwarów, chodników i tym podobnych miejsc zapemocą emulsji materiałów bitumicznych.

Zgłoszono 23 lipca 1927 r.

Udzielono 20 lutego 1929 r.

Pierwszeństwo: 23 lipca 1926 r. (Szwajcaria).

Po pokryciu dróg, ulic, placów i tym podobnych miejsc warstwą materiału smołowego posypuje się ją piaskiem, aby nadać pokryciu rodzaj osłony i uczynić je w ten sposób odporniejsze na uszkodzenie powodowane ruchem.

Oczywiście posypyany łopatą żwir lub piasek wzmacnia warstwę pokrycia tylko na powierzchni i to bardzo nierównomiernie. Na pewne miejsca dostają się tylko nieznaczne ilości piasku lub żwiru, które nie wystarczają do nadania tym miejscom wymaganej wytrzymałości na działanie atmosferyczne i na ścieranie się, powodowane ruchem, podczas gdy inne miejsca otrzymują nadmierne ich ilości, które nie mogą być trwale związane z warstwą pokrycia,

wskutek czego powstają miejsca wadliwe, które się szybko niszczą.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunąć te niedogodności. Polega on na tem, że do ciał, podlegających emulsji, dodaje się drobno podzielone substancje, które wzmacniają w całej masie pokład kładziony i nadają mu wymaganą jednolitość i odporność. Do takich substancyj należą np. drobno potłuczone i zmielone kamienie, drobny piasek, glina, pewne żużle pieców hutniczych, dobrze zmielone naturalne i sztuczne przetwory asfaltowe (np. kamień asfaltowy) i tym podobne substancje. Mieszaninę emulguje się wodą i pokrywa się powierzchnię, przeznaczoną do pokrycia.

Substancje podlegające emulsji mogą

się składać z mieszaniny smoły, bitumu, olejów, mydeł i t. d., w postaci spotykanej w handlu pod rozmaitymi nazwami.

Jako substancje smołowe można np. stosować smołę z węgla kamiennego, brunatnego, ropy naftowej i z tym podobnych produktów.

Dodawanie drobno rozdzielonych materiałów do substancji podlegających emulsji można skutecznieć bądź przy tworzeniu tych substancji, bądź przy ich stosowaniu. W pierwszym przypadku substancje te stapia się i do stopionej masy dodaje piasku albo innych wspomnianych rozdrobnionych materiałów. W ostatnim przypadku drobno rozdzielone substancje dodaje się w chwili tworzenia emulsji, np. na miejscu zużycia.

Przykład I. Stapia się 100 kg przetworu, składającego się z mieszaniny smoły i bitumu ze środkami emulgującymi i uplastyczniającymi i do stopionej masy dodaje się około 100 kg piasku, przesianego przez sito nr 40. Mieszanina ta przedstawia po ostudzeniu jednolitą masę o konsystencji smolistej i może być przetransportowana do miejsca zużycia w beczkach, oraz daje się w temperaturze około 80°C łatwo emulgować z odpowiednią ilością wody. Tak przygotowaną emulsję rozkłada się na przeznaczoną do pokrycia powierzchnię.

Również dobrze dodać piasku substancjom bitumicznym przy przygotowywaniu wspomnianej uprzednio mieszaniny.

Można także dodać piasku później, do masy składającej się ze smoły, bitumu, środków emulgujących i uplastyczniających, którą można sprowadzić już przygotowaną i stopić.

Wreszcie można dodać piasku także do płynnej emulsji podczas jej przygotowywania.

Przykład II. Postępuje się tak samo, jak w przykładzie I, lecz do mieszaniny zamiast piasku lub jego części dodaje się drobno zmielony kamień asfaltowy. W po-

równaniu do znanych sposobów, w których stosuje się również płynne emulsje, sposób według wynalazku wprowadza o tyle postęp, że przy nim otrzymuje się jednym ciągiem pracy pokrycia, które są tak samo jednolite i odporne na działanie temperatury, i które przez dodanie odpornych substancji są trwałe i odpowiedniami dla nowoczesnego ruchu ulicznego pokładami. Taki sposób jest możliwy tylko dla takiego procesu emulsyjnego, w którym unika się transportu gotowej emulsji na dalszą przestrzeń, wytwarzając ją na krótko przed jej użyciem.

Z drugiej strony do tego celu nie można stosować lekkopłynnych i specyficznie lekkich płynów lub zawieszin, a tylko emulsję gęstą płynną, tak zwaną drugiego rzędu (np. wodę ze smołą).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób pokrywania dróg, ulic, placów, przystań, chodników i tym podobnych miejsc zapomocą płynnych emulsyj z materiałów bitumicznych, znamieny tem, że do materiałów podlegających emulsji dodaje się w odpowiednim momencie różne ilości drobno rozdzielonych, wzmacniających całą masę pokładu substancji, poczem mieszaninę tę emulguje się wodą, a otrzymaną emulsją pokrywa się przeznaczone do pokrycia powierzchnie.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że za podstawę dla mającej powstać emulsji stosuje się znaną mieszaninę ze smoły, bitumów, olejów, mydeł i tym podobnych środków i do tej mieszaniny dodaje jeszcze materiałów wzmacniających.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że jako materiały wzmacniające stosuje się piasek, glinę, drobno zmielone żużle albo kamienie, a zwłaszcza kamień asfaltowy lub mieszaniny tychże.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że gotową, po dodaniu mate-

rzeźników wzmacniających, podstawę emulsji, stapia się na miejscu zużycia, poczem do zemulgowania dodaje się odpowiednią ilość wody i otrzymaną emulsję pokrywa się przeznaczone do pokrycia powierzchnie.

5. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że wspomnianą podstawę

emulsji emulguje się dopiero na miejscu zużycia środkami wzmacniającymi i wodą.

Société d'Études Chimiques
pour l'Industrie.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.